

Džus wěnu dowěru my sibi slubny
 A z mocu zjednotnyj cuzosć ničny!
 Hlaj, Lužica, na swěnu džeši Twoje,
 Kiz ludaj Tvojom' mocy swjeca swoje!
 C.

Ty, ludo serbski pak, hdzj widziš rjenje,
 Žo lubosće nam woheń k Serbow rodej,
 Wšech cuzych žotnow, to stworyj mdrjenje
 Nij moŕto galec w Tvojich synow młodej,
 Daje hišće koputej tole we wustrobje,
 P stań a stup so k nowej, k serbskej dolje!
 J.

Hlaj něhdy serbski narod wulki běše
 A slawne po wšem swěće jeho nycewo.
 Wón we rólnistwoje ze wšech w přědku džeše,
 Ža ródue zbožo wis skutkowaše jero,
 Hač Němcy z lěšću do njeho so dachu
 A swobodu a zbožo jemu dachu wyachu.